

strækkelig kyndigt forberedt. Der staaer nemlig i Bemærkningerne, at det maa „anses for godtgjort, at Kajanlægget paa Tinganæs under Kuling eller Storm fra Syd og Sydøst ikke vil opnaa tilstrækkelig Dækning af Molen. Da Kajens Udnyttelse saaledes vil være stærkt afhængig af Vejrforholdene, og Kajanlægget i øvrigt vil lide af betydelige Mangler, har man ment det rigtigst gennem Vandbygningsvæsenet at tage Spørgsmaalet om at fremstille et mere hensigtsmæssigt Kajanlæg op til Undersøgelse.“ Det er altsaa det, der nu er sket. Man har haft Vandbygningsdirektøren deroppe, og man har opgivet det oprindelige Kajanlæg til Fordel for en anden Ordning. Jeg kan jo ikke som Lægmand paa dette Omraade have nogen begrundet Mening om, hvorvidt dette er rigtigt, og jeg skal særlig efter de Udtalelser, der fremsattes af Venstres Ordfører (Effersøe), der jo er nøje kendt med Forholdene deroppe, vel vogte mig for at komme ind paa en stærk Kritik. Man ønsker jo imidlertid fra Færøernes Side dette Forslag gennemført saa hurtigt som muligt, og jeg skal da nøjes med at udtale Haabet om, at den Plan, som man nu belært af Erfaringen er kommet ind paa, og som er tiltraadt af de færøske Autoriteter, maa vise sig at svare til Hensigten.

Der har, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, været divergerende Opfattelser i Lagtinget og Thorshavn Byraad paa den ene Side og Ministeriet paa den anden med Hensyn til Vejforlægningerne. Den af Thorshavn Byraad ønskede Vejforlægning, som er tiltraadt af Lagtinget, gaar Ministeriet imod, for det første paa Grund af dens Længde og dernæst, fordi Vejen til Tider vilde blive oversvømmet i den Grad, at den blev ufarbar. Jeg kan, hvis Ministeriet har Ret, ikke begribe, hvorledes Thorshavn Byraad og Lagtinget kan ønske et Vejanlæg, som til Tider bliver ufarbart; men det er jo et Forhold, som det kan være vanskeligt for os at afgøre. Jeg maa forudsætte, at man fra Ministeriets Side har sine gode, saglige Grunde til at gaa imod den af Lagtinget og Thorshavn Byraad tilstræbte Ordning. De øvrige Ting i Lovforslaget skal jeg ikke komme ind paa. Jeg tror, det er en for Færøerne i finansiel Henseende rimelig og lempelig Ordning, der her foreslaas, og det billiger jeg ganske. I det hele kan mit Parti slutte sig til Lovforslaget og anbefale det til hurtig Fremme.

Effersøe: Jeg kan aldeles ikke godkende de Betragtninger, som det ærede

10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) anstillede med Hensyn til Forholdet mellem det kommunale Selvstyre og den til kommunale Havne ydede Bevilling, men jeg ønsker ikke her at rejse nogen Diskussion derom, da jeg anser en saadan for unyttig og overflødig i Øjeblikket.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der er fremkommet fra de ærede Partiordførere. Spørgsmaalet i § 2, der har været fremme til Drøftelse ogsaa her i Dag, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg vil blot sige med Hensyn til det sidste Stykke i § 2, at oprindelig stod der: „Ministeren for offentlige Arbejder kan efter at have indhentet Lagtingets Betænkning fastsætte Forvaltningsregler for Havnene (Molerne)“, og dette er tiltraadt af Lagtinget uden noget Forbehold. Den videre Udformning af Paragraffen, som derefter er sket, dels gennem Ministeriets Forslag, dels gennem de i Folketinget vedtagne Ændringer, fastslaar saavel som den i Folketinget vedtagne Ændring af 1ste Stykke yderligere Lagtingets absolutte Ret til at føre dette Tilsyn, en Ret, som Lagtinget allerede har i Henhold til Lagtingsloven, hvori der staaer, at Lagtinget fører Tilsyn med Landingsstederne. Det er for mig en Tydeliggørelse af det, jeg oprindelig havde foreslaaet, en Tydeliggørelse, som jeg for mit Vedkommende kun er glad for er sket ved den foretagne Ændring.

Til det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) vil jeg kun bemærke, at Ministeriet overfor de kommunale Købstadshavne deroppe har akkurat den selv samme Tilsynspligt og Tilsynsret som her nede. Det fremgaar ogsaa af den Lov, som er vedtaget i Rigsdagen i 1923 angaaende Thorshavn Havn, og hvori der staaer, at hvis Havnen fra at være Statshavn gaar over til at blive kommunal Havn, skal Tilsynet føres af Ministeriet. Men her drejer det sig om sognekommunale Havne, og de er i Henhold til Lagtingsloven underlagt Lagtingets Tilsyn. Jeg tror derfor, man her er i nøje Overensstemmelse baade med Lagtinget og med Lagtingsloven.

Baade det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) har ytret Tvivl om, hvorvidt Loven af 1913 var tilstrækkelig kyndig forberedt. Ja, man sad jo ikke den Gang inde med de tilstrækkelige Erfaringer, og derfor blev det overladt Ministeriet for offentlige Arbejder senere at træffe Afgørelse om, hvor Kajanlægget skulde